

ఈనాడు శ్రీవివరం

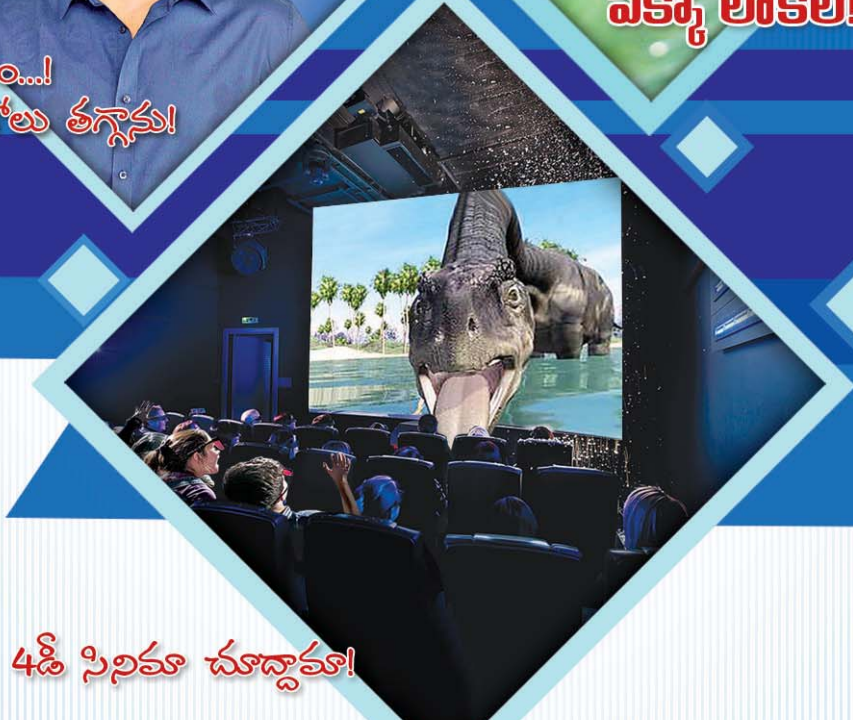
18 ఫిబ్రవరి 2018

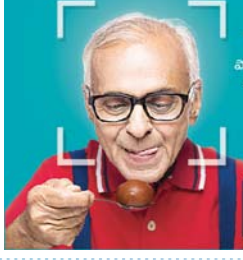

ఈ శాస్త్రవేత్తలు ఏకా లోకలో!

**స్థిరకాల కోసం...!
70 కిలోలు తగ్గకు!**

4డి స్థిరకాల చూద్దామా!

 <p>దయాబెటిస్‌ను అదుపులో ఉంచడం సులభం. మా చికిత్స పొందవ వీలంటే అభిప్రాయం</p> <p>ఇంకావరకూ ఎన్ని రకాల చికిత్సా పద్ధతులు వుంటాయి - నా దయాబెటిస్ నియంత్రింపు లాభించి, కానీ కాన్సెంట్రేషన్లలో హోమియోపతి చికిత్సలో నా బ్లడ్ సుగర్ లెవెల్స్ అదుపులోకి రావడంతో - అలెక్సా కుంటలు, కంటి నమస్కలు మొదలైన వాడల నుండి ఇప్పుడు నాకు విముక్తి లభించింది.</p> <p>కాన్సెంట్రేషన్లలో హోమియోపతితో ఇది సాధ్యమే!</p>	<p>దయాబెటిస్‌కు మా స్పెషిలిటీ చికిత్సలు:</p> <ul style="list-style-type: none"> • కుదుమేహం • పెరిఫెరల్ న్యూరోపతి • సెక్స్ సమస్యలు • కిడ్నీ సమస్యలు • దయాబెటిక్ ఫుట్ • కంటి సమస్యలు • చర్మ సమస్యలు • కొలెస్ట్రాల్ సమస్యలు 	<p style="text-align: right;">www.homeocare.in</p> <div style="text-align: center;"> <p>హోమియోకేర్ ఇంటర్నేషనల్ వరల్డ్-క్లాస్ హోమియోపతి</p> </div> <p style="text-align: center;">ఇప్పుడు కర్ణాటకలోని బీజాపూర్ లో</p> <p style="text-align: center;">టోల్ ఫ్రీ 1800 108 1212 కాన్సెంట్రేషన్ ఉచితం 955 000 1199 50 కి పైగా క్లినిక్‌లు: తెలంగాణ ఆంధ్రప్రదేశ్ కర్ణాటక తమిళనాడు పుదుచ్చేరి (UT)</p>
---	---	--

అనగనగా ఒక కాకి. దానికి దాహం వేసింది. వెదగ్గా వెదగ్గా ఓ కుండలో అడుగున కొద్దిగా నీరు కన్పించింది.

కానీ అడుగున ఉన్న ఆ నీరు పైకి వచ్చేదెలా, తాగడమెలా? కాసేపు ఆలోచించిన కాకి దూరంగా ఉన్న గులక రాజ్జను ఒక్కోటిగా తెచ్చి కుండలో వేసింది. కాసేపటికి నీరు పైకి వచ్చింది. కాకి దాహం తీరింది.

ఇది పాత కథ. అంత కష్టమెందుకు, సింపుల్ గా స్ట్రా తెచ్చుకుని తాగెయ్యచ్చుగా అంటుంది ఈ తరం.

పాతదైనా కొత్తదైనా ఈ కథ... ఎందరో పల్లెటూరి శాస్త్రవేత్తలకు ప్రేరణ. అనసరం ఆలోచించజేస్తుందనీ, ఆలోచన సరికొత్త ఆవిష్కరణకి దారిచూపుతుందనీ నిరూపిస్తున్నారు ఈ చదువులేని శాస్త్రవేత్తలు.

ఈ శాస్త్రవేత్తలు పక్కా లోకలో!

అమ్మకోసం... ఆ రిమోట్!

బొమ్మగాని మల్లేశం పేటింటి ఇద్ద. పదో తరగతిలోనే పని బాట పట్టాడు. అనారోగ్యంతో మంచం పట్టిన అమ్మకోసం అతడిలో మొదలైన ఆలోచన 15 కొత్త ఆవిష్కరణలకు ప్రాణం పోసింది. 20 అవార్డులూ పలు పేటెంట్లూ పొంది, సొంత కంపెనీ పెట్టుకునే స్థాయికి ఎదిగేలా చేసింది. మల్లేశానికి సొంత పాలం లేదు. అయినా అతడి ఆవిష్కరణలన్నీ వ్యవసాయం చుట్టూనే తిరుగు తాయి. పల్లెటూళ్ళో రైతుల్ని వారి కష్టాల్ని చూస్తూ పెరిగాననీ దేశానికీ అన్నం పెట్టే రైతు కష్టాలు తీర్చాలన్న ఆశే వారికోసం కొత్త వస్తువులు తయారుచేయిస్తోందనీ అంటాడు మల్లేశం.

తండ్రికొడుకులు పొద్దున్నే పనులకు వెళ్తే మళ్ళీ రాత్రికే ఇంటికి వచ్చేవారు. తాము వచ్చి లైటు వేసిదాకా మంచంమీద తల్లి చీకట్లో ఉండడం అతడిని బాధించింది. అప్పటికే విద్యుత్తు పరికరాల మరమ్మత్తు దుకాణంలో పనిచేస్తున్నాడు మల్లేశం. తాను నేర్చిన పరిజ్ఞానంతో ప్రయోగాలు చేసి ఫ్యాను, లైట్లకు రిమోట్ తయారు చేశాడు. దాన్ని తల్లి వేచికిచ్చి లైట్ వేయించినప్పుడు ఆమె మొహంలో కన్పించిన ఆనందం మర్చిపోలేనంటాడు మల్లేశం. అప్పుడతని వయసు పదిహేనేళ్లు. మల్లేశం తయారుచేసిన రిమోట్ చూసి చాలామంది అలాంటివి తయారుచేసివ్వమని అడిగారు. అప్పటినుంచి చుట్టుపక్కల వారి అవసరాలను నిశితంగా పరిశీలించడం అలవాటైంది అతనికి. రిమోట్లు తయారుచేస్తూ వచ్చే డబ్బుతో ప్రయోగాలను కొనసాగించాడు. డిజిల్ లేదా పెట్రోలుతో పనిచేసే స్ప్రేయర్లు వాడుతున్న రైతుల ఖర్చు తగ్గించడానికి సూర్య రశ్మితో పనిచేసే స్ప్రేయర్లు తయారుచేశాడు. కరెంటు లేనప్పుడు ఇన్వర్టరుగానూ పనిచేస్తుంది. కలుపు తీయడానికీ, విత్తనాలు నాటడానికీ, నీటి మోటార్లను మొబైల్తో నియంత్రించడానికీ... ఇలా పలు పరికరాలు తయారుచేశాడు. వస్తువు ప్రయోజనం ఏమిటో దాని పనితీరు ఎలా ఉండాలో తెలిస్తే దానికి రూపకల్పన చేయడం కష్టం కాదంటాడతను. మల్లేశం తయారుచేసిన ఓ పరికరం బిగిస్తే డ్రైవరు తాగి వస్తే ఆ వాహనం స్టార్ట్ అవదు. ఇలాంటి కొన్ని వస్తువులకు పేటెంట్లు రావాల్సి ఉంది.

అవార్డుల ద్వారా వచ్చిన డబ్బుతోనూ, పల్లెసృజన లాంటి సంస్థల ప్రోత్సాహంతోనూ మల్లేశం తన ఆవిష్కరణల పర్యాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు.

ఏ గూటి చిలక ఆ గూటి పలుకే పలుకుతుంది. పల్లె బిడ్డలు పట్టణానికి వెళ్లినా పల్లె కష్టాలని మరవరు. సమస్య ఉన్న చోటే పక్కాలోకల్ పరిష్కారమూ ఉంటుందని నమ్ముతారు. అందుకే చదివింది వానాకాలపు చదువులే అయినా, అందుబాటులో ఉన్న పరికరాలనే అవసరానికి తగ్గట్టు మలచుకుంటూ అద్భుతాలు ఆవిష్కరిస్తున్నారు. కఠినమైన సమస్యలకీ కత్తిలాంటి సమాధానాలు కనిపెడుతున్నారు. ఏళ్ల తరబడి తాము కష్టపడినా తోటివారి అవసరాలు తీరుస్తున్నారు. అవార్డులూ అందుకుంటున్నారు.

నాటి రిక్షావాలా... నేటి మార్గదర్శి

పాతికేళ్ల వయసులో దిల్లీలో రిక్షా తొక్కుతున్నప్పుడు లీలామాత్రంగానైనా ఊహించలేదు అతడు తానో రైతునీ, ఆవిష్కర్తనీ అవుతానని. దశాబ్దం తిరిగేసరికల్లా ధరమ్పీర్ అలా ఎలా అయ్యాడంటే... ఉన్నది రెండేకరాల పాలం. తల్లి మరణంతో చదువు అటకెక్కొంది. కొంతకాలం తండ్రికి సాయంగా ఉన్న ధరమ్పీర్ భార్యాఇద్దల్ని హరియాణాలోని ఊళ్ళోనే వదిలి దిల్లీ బయల్దేరాడు. రిక్షా తొక్కే సంపాదించిన డబ్బుతో పిల్లల్ని చదివించాలనుకున్నాడు. రెండేళ్లు కష్టపడ్డాడు. ఔషధ మొక్కల ఉత్పత్తులకీ లక్కడీ మార్కెట్లో లభిస్తున్న ప్రాధాన్యం అతడిని ఆకర్షింపరిచింది. ఆ మొక్కలు తమ ఊళ్ళో విచ్చలవిడిగా పెరగడం అతనికి తెలుసు. ఇంతలో

రోడ్డుప్రమాదం. ఏడాది పాటు మనిషి మంచం మీదే. మనసు మాత్రం గతాన్ని వర్తమానాన్ని పెనవేస్తూ పెద్ద ఆలోచనలే చేసింది. కోలుకో గానే ఉన్న ఆ కొంచెం పాలం లోనే కలబంద, ఉసిరి, పుట్ట గొడుగులు పండించాడు. ఇక ఇప్పుడు వాటితో రకరకాల ఉత్పత్తులు తయారుచేయాలి. కలబంద రసం తీసే మిషన్ కొందామని వచ్చే కమిషన్ 5 లక్షలు అడిగారొకరు. దాంతో ఆ యంత్రాన్ని తానే తయారుచేయాలనుకున్నాడు ధరమ్పీర్. కొన్ని పరిశ్రమలను చూసి వచ్చాడు. ఆ అవగాహనకీ తన తెలివితేటలు జోడించి రెండేళ్లు కష్ట పడి నమూనా యంత్రాన్ని తయారుచేశాడు. దానిమీద ప్రయోగాలు చేస్తూ మరింతగా అభివృద్ధి చేసి మొత్తానికీ మల్టీపర్పస్ ఫుడ్ ప్రొసెసింగ్ మెషీన్ని తయారుచేసిశాడు. ఉష్ణోగ్రతల్ని వేర్వేరు స్థాయిల్లో నియంత్రించడం ద్వారా ఆ మెషీన్తో ఔషధ మొక్కల ఆకుల నుంచి రసం, జిల్, పొడి... ఇలా ఏది కావాలంటే అది తయారుచేయొచ్చు. అప్పటివరకూ ఉన్నవాటికన్నా మెరుగైన యంత్రాన్ని తయారుచేసినందుకు అతడికి జాతీయ అవార్డు లభించింది. దానికీ పేటెంట్లు తీసుకుని వ్యాపారవేత్తగా మారిగా ధరమ్పీర్ తన రెండేకరాల పాలంలో పంటలు పండించడం మాత్రం మానలేదు. ప్రయోగాలు చేస్తున్న అతడిని ఒకప్పుడు పిచ్చివాడని వెక్కిరించిన గ్రామస్థులకు ఇప్పుడు అతడే మార్గదర్శి.